

**POSELSTVÍ POSVÁTNÉHO SYNODU
PRAVOSLAVNÉ CÍRKVE V ČESKÝCH ZEMÍCH A NA SLOVENSKU
PASCHA KRISTOVA 2022**

Bohem milovaný křesťanský lide, duchovní otcové, bratři a sestry,

VSTAL Z MRTVÝCH KRISTUS, CHRISTÓS VOSKRÉSE!

Opět nadešla doba přivítat svátek svátků — den Zmrtvýchvstání Kristova, ve kterém nám Spasitel daroval vzácný poklad své milosti — učinil nás účastníky svaté Eucharistie, skrze niž můžeme opravdově prožít paschální radost.

Když Bůh stvořil člověka, nabídl mu život — svůj věčný Božský život. Člověk však zapochyboval, zneužil svou svobodu a pokusil se Boha oklamat. Zabil tím nejen sebe, ale i celé „stvoření podrobil pomíjivosti“. O toho okamžiku s padlým člověkem stvoření vzdychalo a „trpělo porodní bolesti“ v naději, že bude „osvobozeno z otroctví zkázy“ a opět „přivedeno do slávy Božích dětí“. (*Řím 8,20-22*)

Když „nadešla plnost času“ (*Gal 4,4*) a Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, člověk se opět „vyznamenal“ — odsoudil jej na smrt a přibil na kříž samotného svého Spasitele. Jenže právě smrt Božího Syna na kříži se stala definitivním vítězstvím Boží lásky nad zlobou a smrtelností člověka a Jeho Vzkříšení opět darovalo lidem věčný život. V jedné ze stichir sobotní večerní se praví: „Ač jsi byl jat muži nespravedlivými, přece jsi můj Bůh a já se za tebe nestydím. Byl jsi bit po zádech, ale nezřikám se tě. Na kříž jsi byl přibit, já to neskrývám a tvým vzkříšením se chlubím. Neboť tvá smrt je můj život, všemocný a lidumilný Pane, sláva tobě!“

Kristovo Zmrtvýchvstání přeměrovalo chod dějin lidstva od zkázy a zániku k všeobecnému vzkříšení. Dalo nový smysl celému stvoření. Vše, co bylo stvořeno, bylo Kristovým Vzkříšením nasměrováno do „nového nebe a nové země“, v nichž „už nebude smrt“. (*Zjev 21,1-4*)

Na tomto světě se často setkáváme s projevy fyzické a duchovní smrti. Mnohými způsoby se můžeme přesvědčit o pravdě slov apoštola Jana: „Svět ve zlu leží.“ (*1 Jn 5,19*) Dokazuje to nejen minulost lidstva, ale i dny, které zrovna prožíváme, poznamenané válečnou zkázou, šířením lží, nesmyslným násilím a utrpením obrovského množství lidí. Pro mnohé z nás zůstala jedinou útěchou a jistotou v této době Kristova slova: „Ve světě máte soužení, ale nebojte se, já jsem přemohl svět.“ (*Jan 16,33*) V naději na toto Boží zaslíbení prosme ve svých modlitbách o zastavení všech válek a o duchovní posilu pro ty, kteří ve válkách trpí. Podle svých možností a schopností se staňme pro trpící „prodlouženou rukou“ Krista, který utěšuje a povzbuzuje, přináší naději a dodává sílu, chrání a nasycuje člověka.

Svět, ve kterém žijeme, je rozdělen na bloky a aliance. Politické strany vytvářejí všelijaké koalice a opozice. Mnozí se pokoušejí vnést i do církevního prostředí

politické pojmy a spory, nacionalismus, nesnášenlivost, agresivitu a další společenské neduhy. Nechápu, že při rozličných sporech a konfliktech si jako křesťané vždy máme zvolit věrnost Kristovu příkázání — být s těmi, kdo trpí, kteří jsou světem považováni za slabé a bezvýznamné, ale které si Bůh vyvolil, aby zahanbil ty, co si myslí, že v tomto světě něco znamenají, že jsou „chytří, mocní a vznešení“. (*Mat 24,12*)

Usilujme šířit kolem sebe světlo naděje, kterou přineslo Kristovo Zmrtvýchvstání. Odhalme pro sebe i pro tento svět pramen věčného života, který vyvěrá v Kristově Církvi a je nevyčerpatelný. Stále jsou aktuální slova Kristova: „Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den.“ (*Jan 6,54*) Svým životem máme vydávat svědectví o tom, že jsme Boží lid a patříme Kristu. Přinášejme do tohoto světa, někdy tak ztrápeného a zoufalého, novou naději, o kterou svět tak lehce přichází. Obnovme v sobě lásku, protože „lásku vysychá, když se množí nepravost“. (*Mat 24,12*)

I přes těžké životní okolnosti, které mnozí nyní prožívají, (a nebo právě kvůli nim) najdeme v sobě sílu svěřit sebe a celý svůj život Kristu. Obrátme se k Němu slovy modlitby sv. Ignatia: „Pane, dej, ať mé oči vidí, co je správné,“ (*Ž 16,2*) vždyť patřím tobě. Celý můj život, ba i moje smrt je v tvých rukách. Tvá pravice mne přivádí na tvou cestu. Bez tvé pomoci bych už dávno beznadějně zabloudil, nenávratně zahynul. Byl jsem tvůj dříve, než jsem začal existovat. Dej, abych byl tvůj po celou dobu svého pozemského života a zůstal tvůj navěky.

Modleme se všichni, aby nadcházející svátky Kristova Vzkříšení prožil celý svět v míru a duchovní radosti!

† Rastislav

arcibiskup prešovský,
metropolita českých zemí a Slovenska

† Michal

arcibiskup pražský a českých zemí

† Simeon

arcibiskup olomoucko-brněnský

† Juraj

arcibiskup michalovsko-košický

† Izaiáš

biskup šumperský